

BRÜSSZEL VAGY MOSZKVA? TE FOGSSZ VÁLASZTANI KÖZÜNKI HÁT JÓL GONDOLD ÁT!

Az igazság szava

Minél több polgára él a polgári bátorsággal egy országnak, annál kevesebb hősré van szükség! [*Franca Magnani*]

SZAMIZDAT

Baltazár György
Horváth Tünde Resti Kornél
KAPCSOLAT

civilkurazsi2026@gmail.com

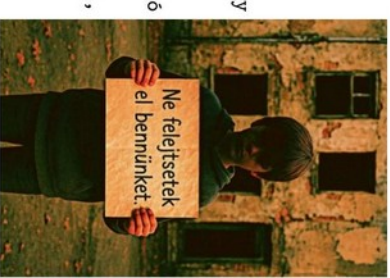
Olvashad elektronikus formában? Írj a civilkurazsi2026@gmail.com címre! 4 / 4

CIVIL KURÁZSI I. /4 2026. 01. 26. DÉVÁTÓL A SZŐLŐ UTCÁIG

Ez az írás nem egyetlen ügyről szól. Nem is egy országról.

Arról szól, hogyan válik a „gyermekvédelem” szó sokszor intézményi önvédlemmé, és hogyan maradnak közben a gyerekek magukra, védtelenül, kiszolgáltatott helyzetben.

Dévától a Szőlő utcáig ugyanaz a minta rajzolódik ki: jelzések voltak – következmények nem.

A gyermekvédelemre sokáig úgy gondoltunk, mint egy alapvetően jó szándékú, de néha problémát okozó világra. Olyan intézményekre, amelyek nehéz sorsú gyerekekért dolgoznak, gyakran embertelen körülmények között.

Az elmúlt évek botránjai azonban arra kényszerítettek bennünket, hogy másképp gondolkodjunk erről a világról. Nem arra kell figyelni, hogy vannak-e jó emberek ebben a rendszerben, hanem arra: hogyan válhatott a gyermekvédelem újra és újra a visszaélések, a gyermekbántalmazások színterévé.

Az alábbi idővonal nem az elkövetések idejét, hanem azt mutatja meg, mikor kerültek ezek az ügyek a nyilvánosság elé.

Esetek:

- **Déva – 2022:**
jogerős ítélet, hosszú ideig zavartalan működés, utólagos döbbenet
- **Bicske – 2023:**
állami döntés, erkölcsi kudarc, politikai következmények

1 / 4 Olvashad elektronikus formában? Írj a civilkurazsi2026@gmail.com címre!

- **Ortodox pap ügye – 2024:**
ismert panaszok, elmaradt beavatkozás, intézményi védelem
 - **Szóló utca – 2025:**
rendszer szintű visszaélés gyanúja, nyilvánosság kényszere
- A történet nem Magyarországon kezdődött.

A **Jéghegy első csúcsa** Erdélyben bukkant fel, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány körül kialakult intézményi világban. Egy olyan szervezetben, amely hosszú időn át széles társadalmi bizalmat élvezett, és jelentős – sajtóadatok alapján közel egymillióárd forintos – magyar állami támogatásban részesült.

Ami önmagában nem bűn. De súlyos kérdéseket vet fel, ha ugyanebben a rendszerben egy nevelőről jogerős ítélet (28 évi 2022-ben) mondja ki: **tíz éven át, 15 kiskorú fiú sérelmére** követett el szexuális bűncselekményeket. Az ítélet után pedig sorra jelentek meg a helyi sajtóban további, kisebb súlyú esetek más intézményekből.

Itt már nem az a kérdés, ki mennyi jót tett. Hanem az hogyan maradhatott mindez észrevétlen? Hogyan maradhattak az esetek következmény nélküliek? Hogyan nőhetett egy segítő szándékú kezdeményezés ellenőrizetlen intézményi hálózatává? Kinek a segítségére és akarata kellett ehhez?

A **Jéghegy második csúcsa** Bicskén bukkant elő (2023). A bicskei ügyben az állam legfelső szintjén született egy erkölcsileg védtelen döntés, amelynek politikai következményei is lettek.

A **Jéghegy harmadik csúcsa**: 2024-ben a 24.hu egy ortodox pap gyermekekkel szembeni szexuális visszaéléseiről számolt be. Az ügyben nem elszigetelt esetről volt szó, hanem korábban is jelzett visszaélésekről, amelyek ellen sem egyházi, sem állami oldalon nem történt időben érdemi beavatkozás.

A történet lényege nem az elkövetés, hanem a büntetlenség: az intézmények rendre megvédik az elkövetőt, miközben a gyerekek

védtelemek maradnak.

és a **Titanic**: A Szóló utcai gyermekotthon ügye (2025) már nem engedett félrenézést. Itt vált végleg nyilvánvalóvá, hogy a gyermekvédelem nem pusztán erkölcsi kérdés, hanem szervezeti és állami felelősség is. És nem csak azért, mert az itt szervezett gyermek prostitúcióban – lapértésülések szerint – esetleg kormányhoz közeli szereplők is érdekeltek.

A négy történet együtt rajzolja ki a mintát: nem elszigetelt botránnyokról van szó, hanem egy visszatérő működési logikáról, amelyben a **rendszer előbb védi önmagát**, és csak később, túl későn vagy soha a gyerekeket.

[*Resti Kornél*]

